

Aunuksessa, elokuun 20 p:nä 1942.

Hyvä Veli Herra Kamreeri!

Minäkin sain eilisiltana Strählmanin Sinulle lähettämästä kirjeestä jäljennöksen, samoin kuin jäljennöksen Sot.hallinnon käskylehdestä liitteineen. Ne laskut, jotka olen maksanut ItäKar.SE:n tilitoimistolle sen sopimuksen perusteella, jonka Sinä tai Johtokunta olitte tehneet eversti luutnantti Terichoffin kanssa, ovat kaksi halkolaskua yhteensä mk 3.007:5 ja kolme puhelinlaskua yhteensä mk 712:--. Maksamattomia laskuja ei tällä hetkellä ole, mutta halkoja olen tilannut talven varalle 30 m³, joiden hinta kotiinajettuna on mk 145:-- m³. Vuokraahan tuon käskylehden liitteen mukaan ei pankki joudu maksamaan, mutta henkilökunta kai kyllä. Paitsi huoneista myöskin huonekaluista. Eihän tuosta nyt niin hirveän suuria kuluja koituisi, mutta kai senverran kuitenkin, että Johtokunnan olisi lisättävä meidän ylimääräisiä palkkioitamme. Mutta tässä kuitenkin piilee se vaara, että sotilashallinto yhä lisää ja lisää laskutuksiaan. Komennuksemme on kuitenkin sen luontoinen, että meidät olisi rinnastettava puolustusvoimien muihin komennettuihin.

Karjalan armeijaryhmän, entisen KarA:n (=Karjalan Armeijan), huoltopäällikkö eversti Veistaro tulkitsi Päämajasta tulleen käskyn, jossa meidät alistettiin armeijan muonaan, käsittävän myöskin majoitus- ja lääkintähuoltoa. Ja kun tämän armeijakunnan huoltopäällikkö eversti Hendunen on tulkinnut asian samalla tavalla, olemme saaneet huoltopuolemme ilman kustannuksia järjestymään. Korsu, joka holviksi meille rakennettiin ei maksanut mitään, enempää kuin talon permantojen y.m. sellaisten pienempien remonttien suorittaminen.

Tämän sotilashallinnon antaman käskylehden mukaan suorittaisi sot. hallinto tästälähtien korjaukset ja kyllä kai se niistä laskutkin työntäisi aikoinaan.

Ehdotukseni, jonka Sinulle osviitaksi tyrkyttäisin vastaisen järjestelyn aikaansaamiseksi, olisi seuraavanlainen:

1) Päämajan tulisi antaa niille armeijakunnille, joiden alueilla Suomen Pankilla on n.s. rintamakonttoreita, selvät käskyt Suomen Pankin konttorien liittämistä täydellisesti näiden armeijakuntien huoltoon (sii ei ainoastaan muonan suhteen, vaan myös majoitus- ja lääkintähuollon suhteen).

2) Armeijakunnissa Suomen Pankin konttorit olisi rinnastettava armeijakunnan toimistoihin. Siitä seuraisi, että konttorien esimiehet saisivat oikeuden komennustodistusten, litteroiden y.m. tarpeellisten liikkumista ja toimintaa varten välttämättömien asiakirjojen kirjoittamiseen. Olisi Päämajasta silloin myös tilattava leimasimet, joissa on tekstinä: "Puolustusvoimat 6324" meidän yksikkönumeroa käyttääkseni esimerkissä. Tällainen leimasin kai meille helposti annetaan, koska meille on peiteluvutkin annettu. (Etupäässä komennustodistusten saaminen on täällä tuottanut hankaluuksia. Komendantinvirasto ne on meille tähän saakka kirjoittanut, mutta on usein antanut meidän huomata, että se ei heille oikeastaan kuulu.)

Näin järjestellen olisimme sotilashallinnosta riippumattomia majoitusasioissa ja olisimme silloin muussakin suhteessa armeijan yksikköihin verrattavissa. Tilitysasioissa olisimme tietysti edelleen Pääkonttorimme alaisia, vaikka jonkinlainen komentosuhde meihin kai kuuluisi lähinnä sen armeijakunnan komento-osastolle, jonka piirissä konttori toimii.

Puhuin Sinulle aikovani pitää pienen neuvottelutilaisuuden, johon AK:n esikuntapäällikkö eversti Snellman oli jo luvannut osallistua. Hän soitti kuitenkin eilen saaneensa ruotsinmaalaisia upseereita hollottavikseen muutamiksi päiviksi, eikä senvuoksi voinutkaan tulla. En sitten pitänytkään mitään neuvottelua muitten kuin itseni kanssa. Ev. Snellman lupasi kyllä keskustella asiasta kanssani heti, kun hän saa aikaa, joten mahdollisesti palaan asiaan kirjeitse tai puhelimitse lähi aikoina jos jotakin uutta ilmenisi.

Tuo täydelliseen huoltoon alistaminen olisi kyllä tärkeä juttu sellaisenkin asian kuin vaatehuollon takia miesväelle, koska meidän on esiinnyttävä armeijan hyntteissä. Minun yleis- sekä vaatekorttini luovutti vaimoni määräysten mukaan silloin pois, kun me tulimme armeijan muonaan. Niitä ei ole pyynnöistä huolimatta saanut takaisin, vaikka esim. saippuata en ole saanut mistään. Samoin en saa vaatteita, en armeijasta enempää kuin siviilistä, kun ei ole kortteja ja armeijahan ei voi minulle antaa, kun olen siviilitoimessa. Minulla on edelleen samat rikkinäiset tai paikatut vaatteet, jotka jätettiin varustukseksi sota väestä reserviin siirrettäessä keväällä -41.

Esitykseni tuli turhan pitkäksi, mutta ehkä saat siitä jonkin tiivistetyimmän ajatuksen kuitenkin poimituksi muodostaaksesi käsityksen minun näkökannastani.

Parasta vointia ! Kuulemiin!

